

benytter sig af den herved givne Ret, kan imidlertid ikke tillige bringe den Testationsret i Anvendelse, der ved Trdn. 21. de Maj, 1845 § 27. er indrømmet Sædegaardseierne.

§. 23.

Er en Majoratsbesidder den sidste Successionsberettigede til et Majorat, der ved de successionsberettigede Etners Uddoen skal tilfalde Staten eller en offentlig Stiftelse, kan han ikkun efter særlig kongelig Bevilling løse Majoratsbaandet og faa Majoratsgodset overdraget til sig som frit Eiendom.

§. 24.

Denne Lov gjør ikke nogen Indskrænkning i den Bevillingsmyndighed, som hidtil er udøvet gennem vedkommende Ministerium med Hensyn til Løsning af det Eiendomme paahvilende Lehn- eller Fideikommissbaand, forsaavidt angaar enkelte mindre Dele af det bundne Gods.

Fremdeles skal i de Tilfælde, hvor Bestemmelserne i nærværende Lovs §§. 2—8 ikke kunne komme til Anvendelse, fordi Hovederne for Etnier, der ifølge Erektionsbrevet først ere successionsberettigede, efterat samtlige fra Erigenten eller første Besidder af Lehnet, Stamhuset eller Fideikommisset nedstammende Etnier ere uddøde, gjøre Indsigelse derimod, uagtet Majoratsbesidderen er villig til at indrømme et Bederlag, som Justitsministeren finder passende, det manglende Samtykke kunne erstattes ved en særlig kongelig Bevilling, altid dog kun under den Forudsætning, at der ikke fra Successors Side er gjort Indsigelse. Ligeledes kan, naar den, der har oprettet Majoratet, endnu i levende Live ønsker at ophæve de med kongelig Konfirmation forsynede testamentariske Bestemmelser, saadan Ophævelse iværksættes med allerhøieste Stadfæstelse. Dog skal den paagældende Besidder i begge disse Tilfælde være underkastet den Indskrænkning i Raadigheden over Bøndergodset, at han, saalænge det er bortfæstet, ikke maa sælge det til Andre, end Søsterne eller med disses Samtykke til deres Vidsarvinger, Svigerbørn eller Stifbørn, ligesom han ogsaa skal forpligte sig til i Overensstemmelse med Reglerne i § 20 enten ved indtrædende Fæsteledighed at bortfælgge de fæstepligtige Steder ved Auktion, saaledes at en Tjerdedel af Kjøbesummen tilfalder Statskassen, eller til at sælge dem til de daværende eller efterfølgende Fæstere, paa de Bilskaar, der fastsættes i en af Justitsministeriet, og Indenrigsministeriet approberet Salgsplan. Forsaavidt der i Erektionsbrevene eller andre gyldige Forrifter for Majoratet findes Bestemmelser til særlig Gunst for Godsets Bønder, maa det derhos paases, at der træffes Overenskomst med disse om, hvorledes der for Fremtiden skal forholdes i saa Henseende. Kan en Forening herom ikke opnaas, fastsætter Justitsministeren, hvilket Bederlag, der bliver at tilstaa dem derfor.